

тото, ачи' сѣтнкъ, сѣркчъ край лѣтото, като
снисѣ царѣцата довольны гайца', ижеиватъ ги
работницытѣ пчѣлы сѣсз желата си.

Бѣдинъ рой ѣ каквото ѣдно царство', тамъ
всѣка пчѣла' има' своата работа: ѣдны сѣ ѡ-
предѣлены да пазатъ портытѣ, а другѣ ѡстава
нощѣмъ да пази, и ги саежда наѡтрѣ, кога
дойди время за ставање сѣсз ѣдно различно
бранѣние, тогази глѣдашь ѡ беднѣждъ сич-
китѣ на крака', и акѡ видатъ чи ще са раз-
вали времято, или' чи ще повѣи нѣкои вѣ-
таръ сѣдѣтъ си вѣтрѣ и не ижлазатъ, акѡ
ли ще да ѣ хѡвабо времято, тѣи ижлазатъ
иъз кошчето като ѣдна' войска', или' каквото
много братѣа, и ѡтхѡждатъ течешкомъ по
нивытѣ, и по ливадытѣ, и иъз градинитѣ,
и подѣръ малко ги глѣдашь, чи са вращатъ
сз веселы пѣсни, и ѡекичены сѣсз цвѣтѣ, а
другѣ нажаебрины сз вода' и намѡкрены по
сичката снага. Таи тѣзи като млади момъцы
и млади момы хѡдатъ по ливадытѣ, а по
старытѣ, на който вѣки не держѣтъ краката
и крылата, работатъ въ кащи, сѣка на как-

вато